یادداشت

مالیات فروش خودرو و تصمیمی جدید و جدی

بابک صدرایی
کارشناس خودرو

بخشـنامه جدیـد اتحادیـه صنـف دارنـدگان نمایشـگاه‌ها و فروشـندگان اتومبیـل تهران، بر این مبنا اسـتوار شـده که پرداخـت هزینه‌های مالیـات نقل‌وانتقال خودروهـای صفرکیلومتر و کارکرده به دوش فروشـنده گذاشته شده است. این امر قبلاً در موارد متعدد بـه محلی برای بروز اختلاف میان خریـداران و فروشـندگان تبدیل شـده بود. اکنون براسـاس این بخشـنامه و در راسـتای اجرای قوانیـن و مقررات سـازمان امور مالیاتی، از تاریخ یکم شهریورماه سال جاری، همه هزینه‌های مالیات نقل‌وانتقال و مفاصاحسـاب، عوارض سـالانه و بدهی‌هـای شـهرداری اعم از معامـلات خودروهای صفرکیلومتـر و کارکرده بر عهده فروشـنده اسـت. طبق این تصمیـم که با نظر اکثریت اعضای هیأت‌مدیـره اتحادیه صنف دارندگان نمایشـگاه‌ها و فروشـندگان اتوموبیل تهران اعلام شـده، فروشـنده وظیفه دارد هنگام فروش خودرو مفاصاحساب مربوطه را به خریدار ارائه کند.

البته در این سـند به این موضوع نیز اشاره شده که همه قراردادهای قبل از تاریخ مذکور براساس توافق مندرج در مبایعه‌نامه لازم‌الاجراست، اما از تاریخ یکم شهریورماه سال ۱۴۰۳ همه واحدهای صنفی زیرمجموعه این اتحادیه موظف‌اند تا جهت ایجاد وحدت‌رویه این دسـتورالعمل را به‌صورت دقیق اجرا کنند.

در این میان، این سؤال برای مردم مطرح می‌شود که آیا اجـرای چنین تصمیمی درسـت اسـت یا خیر؟ و اساسـاً می‌تواند تأثیری روی بازار خودرو و قیمت آن بگذارد یا تأثیر چندانی ندارد؟ پاسـخ این است که مبلغ مورد نیاز برای پرداخت مالیات خودروهای کارکرده و نورقم گزاف و زیادی نیست که بتوانـد تأثیر مهمـی در بازار خـودرو و قیمت وسـایل نقلیه بگذارد. بـا توجه به اینکـه اجرای ایـن تصمیم هزینه زیـادی بر فروشـنده تحمیل نمی‌کند، به نظر نمی‌رسد تأثیر قابل‌اعتنایی روی قیمت انواع خودرو بگذارد.

البته ممکن است در مورد برخی خودروها که قیمت بسـیار بالاتری دارند، متناسب با قیمت خودروی مورد نظـر، هزینه مالیـات و نقل‌وانتقـال آن نیز افزایش پیدا کند. فروشنده در این شرایط قیمت را در بازار بالاتر می‌برد تا هزینه مالیات و نقل‌وانتقال خودروی فروشی به گونه‌ای جبران شود.

با توجه به شرایط رکود بازار، تغییر دولت و اخباری که شاید حداقل از نظر روانی بر بازار خودرو تأثیر بگذارد، به نظر نمی‌رسـد در پـی تصمیم جدید مالیاتی، افزایـش قیمت مذکـور حتی به‌صورت حداقلـی در بـازار و قیمت خودرو اتفـاق بیفتد. این تصمیم در شـرایط کنونی بـازار خودرو حل شـده و بازار به روند خـودش ادامـه خواهد داد. سـؤال دیگری که در این میان پیـش می‌آید این اسـت که آیا رویه گذشـته و حاکم بر بازار خودرو که طبـق آن، پرداخـت این گونه هزینه‌هـا بنابر توافقات مندرج در مبایعه‌نامه امضاشده فی‌مابین خریدار و فروشنده صورت می‌گرفت، بهتر نیست؟ در پاسـخ بایـد گفت که مسـلماً تصمیـم جدید مالیاتی می‌توانـد مطمئن‌تر و بهتـر از توافق در یک مبایعه‌نامه باشـد. همچنین می‌تواند جلوی سوءاستفاده‌های احتمالی را بگیرد؛ چراکه کسی که خودرو را می‌فروشد و از آن طی سال‌ها استفاده کرده باید هزینه‌ها و مالیـات آن خودرو را بدهد و در این بین منطقاً فروشـنده موظـف به پرداخت چنین هزینه‌هایی اسـت. به همین خاطر اجرای بخشنامه جدید بسـیار بهتر از چیزی خواهد بود که خارج از یـک چارچوب قانونی بیـن خریدار و فروشنده صورت می‌پذیرد.

ایران و روسیه ارز پرطرفدار را از مبادلات خود حذف کردند

خداحافظی با دلار

گزارش

دلارزدایی یا حـذف دلار از اقتصاد و مبـادلات بین‌المللی راهی اسـت که ایران و تعـدادی دیگر از کشورها مانند روسـیه، عراق و تا حدی چین به دنبال اجرای آن هستند، چراکه اجرای این سیاست می‌تواند تحریم‌های آمریکا را بی‌اثر کند. خروج ترامپ از برجام در اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۹۷ سبب شد تا مشکلات عدیده‌ای برای ایران در بخش‌های مختلف اقتصادی پیش بیاید. همان‌وقت، برخی کارشناسان بر این عقیده بودند که باید اقتصاد کشـور را برای جلوگیـری از تنش‌های ارزی که موجب تورم‌ها و شـوک‌های قیمتی نابهنگام در بازار کالاهای مختلف می‌شـود، از دلار زدود. اما چگونه؟ این سؤالی بود که بسیاری از دیگر کارشناسـان اقتصادی روی آن تأکید داشـته و بر این باور بودند که نمی‌توان اسـکناس آمریکایـی را به‌عنوان اصلی‌ترین و رایج‌ترین ارز در تبادلات بین‌المللی حذف کرد.

فرانک جوادی
روزنامه نگار

برای چندین دهه، دلار آمریکا ارز مسلط در مبادلات بین الملل در نظر گرفته شده، اما در سـال‌های اخیر، زمزمه‌هایی مبنی بر حذف دلار از این جایگاه به گوش می‌رسـد. به گفته برخی کارشناسـان اقتصادی این امر به عوامـل متعددی همچون سیاست‌های تحریمی آمریکا، بی‌ثباتی اقتصادی این کشور و ظهور قدرت‌های اقتصادی جدید مانند چین و هند نسبت داده می‌شود. آمریکا همواره از دلار مانند ابزاری برای اعمال تحریم علیه کشورهای مخالف خود استفاده می کند. این امر باعث شده که بسیاری از کشورها به دنبال راه‌هایی برای جایگزینی دلار باشـند تا از تحریم‌ها مصون بمانند. در این بین، بدهی هنگفت آمریکا و سیاسـت‌های پولی انبسـاطی این کشور، نگرانی‌هایی را در مورد ثبات وضعیت دلار به وجود آورده است. در این شرایط برخی کشـورها به دنبال ذخیره‌سازی ارزهای دیگر به جای دلار هستند.

همچنین ظهور قدرت‌های اقتصادی جدید و افزایش سـهم آن‌ها در تجارت جهانی، در این معادلات بی‌تأثیر نیست. این کشورها در پی استفاده از ارزهای خود در مبادلات بین‌الملل هستند تا وابستگی خود به دلار را کاهش دهند.

انگیزه ایران و روسیه از حذف دلار

ایران و روسیه دو کشوری هستند که به‌طور فعال برای حذف دلار از مبادلات بین‌المللی خود تلاش می کنند. این دو کشور به دلیل تحریم‌های آمریکا انگیزه قوی برای چنین کاری دارند. ایران از سال‌ها پیش و در پی تشدید تحریم‌های آمریکا و خروج این کشور از برجام در دوران ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، جایگزینی دلار با ارزهای دیگر را در تجارت خود دیده بود و در سـال‌های اخیر توافقات دوجانبه‌ای را با کشورهای مختلف برای اسـتفاده از ارزهای محلی در تجارت منعقد کرده است. برای مثال، ایران و چین توافق کرده‌اند کـه از یوان و ریال در تجارت دوجانبه خود اسـتفاده کنند. ایران همچنین در حال توسعه یک ارز دیجیتال ملی به نام «ریال دیجیتال» است که می‌تواند برای تسهیل تجارت در غیاب دلار استفاده شود.

روسیه نیز پس از تحریم‌های اعمال‌شده توسط غرب به‌دنبال جایگزینی دلار با ارزهای دیگر است. این کشور در سال ۲۰۱۴ پس از الحاق کریمه به خاک خود، از سوی غرب تحریم شد. در واکنش به این تحریم‌ها، روسیه استفاده از روبل را در تجارت با برخی کشورها ازجمله ترکیه و ایران افزایش داد. این کشور همچنین در حال توسعه یک سیستم پرداخت بین‌المللی به نام «سیستم پیام‌رسانی مالی (SPFS)» است که جایگزینی برای سیستم سوئیفت (SWIFT) محسوب می‌شود. این سیستم به روسیه و سایر کشـورها اجازه می‌دهد تا بدون استفاده از دلار با یکدیگر تجـارت کنند. البته برخی کارشناسـان اقتصادی معتقدند که حـذف دلار از مبادلات بین‌الملـل چالش‌های متعددی نیز به همراه دارد. یکی از این چالش‌ها، نیاز به ایجاد زیرساخت‌های جدید برای تسـهیل تجارت بدون استفاده از دلار است. این امر شامل ایجاد سیستم‌های پرداخت جدید، نهادهای تسویه‌حساب و ذخیره‌سازی ارزهای جایگزین است. چالش دیگر، جلب اعتماد سـایر کشـورها برای اسـتفاده از ارزهای جایگزین به جای دلار اسـت. بـرای اینکه این اتفاق بیفتد، ارزهای جایگزیـن باید ثبات داشـته و به‌راحتی قابل تبدیل باشـند. در این میان طرفداران حـذف دلار از اقتصاد معتقدند ایـران می‌توانـد در مبـادلات بین‌المللـی خود از دلار اسـتفاده نکند و با پول ملی کشـورهای دیگر این کار را انجام دهد. این گروه سعی داشـتند در مراودات و توافقات با کشورهای مختلف بحث حذف دلار را مطرح کرده و به نتیجه

برسـانند. به نظر آن‌ها کاهش وابسـتگی بـه دلار آمریکا در مبـادلات تجاری و اقتصـادی، مقابله با تحریم‌هـای آمریکا، تقویت ثبات اقتصادی و پولی، توسعه روابط اقتصادی با سایر کشورها و غیره می‌تواند از مراحل ابتدایی و ضروری برای حذف دلار از اقتصاد ایران باشد.

محمدرضا فرزین یکی از این افراد بود که در دولت سیزدهم و به محض روی کار آمدن در مقام رئیـس کل بانک مرکزی بر این موضوع تأکید کرد. بـه گفته او، ایجـاد مرکز مبادله ارز و طـلا جزو راهکارهـای جلوگیـری از تنش‌های ارزی و یکی از ارکان و بخش‌های اصلی سیاست دلارزدایی است. به گفته فرزین، ایـن مرکز با هدف سـاماندهی به بازار ارز، شفاف‌سازی معاملات و کشف نرخ ارز به‌صورت واقعی ایجاد شده اسـت. در این پایگاه، صادرکنندگان موظف به عرضه ارزهای خود بوده و واردکننـدگان نیز می‌توانند برای تأمین نیاز ارزی خود مراجعـه کنند. اسـتفاده از ارزهای ملی در تجارت با کشورهای همسایه یکی از روش‌هایی است که به گفته رئیس کل بانک مرکزی می‌تواند روش مناسـبی برای دلارزدایی و حذف این ارز از اقتصاد کشور باشد. در همین راستا فرزین همواره تأکید داشته که ایران در حال مذاکره با کشورهای همسایه برای استفاده از ارزهای ملی در تجارت دوجانبه است.

تثبیت نرخ ارز هم یکی از این راهکارهاست. فرزین در همین زمینه اعلام کرده بود که ثبات نرخ ارز یکی از اهداف اصلی این بانک است. به گفته او، بانک مرکزی با اسـتفاده از ابزارهای مختلف پولـی و مالی، به دنبـال کنترل نـرخ ارز و جلوگیری از نوسانات آن اسـت. مبارزه با پولشـویی و فرار مالی به نظر فرزین، در راستای اجرای سیاست‌های دلارزدایی است و این امر از طریق شفاف‌سـازی معاملات ارزی و نظارت بیشـتر بر فعالیت‌های بانکی انجام می‌شود.

عراق، پیرو روش ایران

تنها ایران نیست که می‌خواهد در راستای دلارزدایی حرکت کند، بلکه رئیس کل بانک مرکزی عراق سال گذشته اعلام کرد که تمامی معاملات تجاری داخلی و غیر آن در این کشـور از سال ۲۰۲۴ با دینار انجام خواهد شد.

علی العلاق، رئیس کل بانک مرکزی عراق طی سـخنانی در حاشیه دیدار با رؤسای هیأت‌مدیره و مدیران بانک‌های دارای مجوز در عراق گفت: «بانک مرکزی عراق در حال تلاش فشرده برای باز کردن کانال‌های ارتباط مستقیم بین بانک‌های عراق با همتایان خارجی آن در زمینه مکاتبـات، مبادلات تجاری و سایر موارد اسـت.» العلاق افزود: «در حال حاضر کانال‌های صدور حواله با ارزهای مختلف از جمله درهم امارات، لیر ترکیه، روپیه هند و یورو باز شـده است. سال آینده شاهد محدودیت کلیه معاملات داخلی تجاری و خارجی به دینار عراق به جای دلار به جز برای مسافران خواهیم بود.»

گفتنی است که از چند ماه پیش تاکنون ارزش دینار در برابر دلار رونـدی نزولی را در پیش گرفته اسـت. همین امر قیمت کالاهای اساسی در عراق را افزایش داده و نارضایتی مردم این کشور را به وجود آورده اسـت. ناظران و تحلیلگران اقتصادی علت اصلی کاهش ارزش دینار را اقاچاق ارز در عراق می‌دانند. در روسیه نیز پوتین و دیگر اعضای دولت همچنان معتقدند که با حذف دلار از اقتصادشان تحریم‌های غرب روی کشورشان بی‌اثر می‌شود. رئیس‌جمهور روسیه معتقد است که روند عینی و غیرقابل برگشـت دلارزدایی از روابط اقتصادی این کشـور افزایش یافته و تلاش‌هایی برای ایجاد مکانیسم‌های مؤثر برای تسویه حساب‌های متقابل و کنترل پولی و مالی در حال انجام است. در نتیجه، سهم دلار در معاملات صادراتی و وارداتی در «بریکس» رو به کاهش است.

عضو اتاق بازرگانی تهران تشریح کرد

فرصت‌های پیش روی سرمایه‌گذاری خارجی در ایران

گفت‌وگو

یک عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران معتقد است دلایل و عوامل مختلفی به‌عنوان مانع بر سـر راه سـرمایه‌گذاری خارجی در ایران وجود دارد که تحریم‌ها، نبود فضای مناسب کسـب‌وکار و غیره از جمله آن‌هاسـت. آرمان خالقی، قائم مقام دبیرکل خانـه صنعت، معدن و تجارت در گفت‌وگو با «آتیه‌نو» به این مسـئله اشاره کرد که سـرمایه‌گذاران خارجی، به‌ویژه شرکت‌های بزرگ دولتی و خصوصـی، به عوامل و پارامترهای مختلفی توجه دارند و بر همین اسـاس در هر کشـوری سرمایه‌گذاری می‌کنند.

• نظر شما درباره وضعیت و موانع سرمایه‌گذاری خارجی در ایران چیست؟

در زمینـه سـرمایه‌گذاری خارجـی عمومـاً وقتـی یـک سرمایه‌گذار می‌خواهد وارد کشوری شود، به گزارش‌های مربوط به شـرایط و وضعیت محیط کسـب‌وکار آن کشور نگاهی می‌اندازد و آن‌ها را بررسی می‌کند. سرمایه‌گذاران بزرگ دولتـی و خصوصی قطعاً بـه این مـوارد توجه ویژه دارند. البته ممکن است در این میان شرکت‌های کوچک دقت چندانی به این مسائل نداشته باشند.

از آنجا که شـرکت‌های بزرگ در رفت‌وآمد بین کشورهای مختلف و سرمایه‌گذاری در بخش‌ها و کشورهای گوناگون هستند، مسئله تحریم ایران برای‌شـان از اهمیت بالایی برخوردار اسـت. حتی سـفر به ایران و خوردن مهر ورود و خروج می‌تواند گرفتن ویزای کشوری مانند آمریکا را برای آن‌ها سخت کند یا صدور آن با مشکل مواجه شود. بنابراین حتی برای سفرشـان به کشـورهای مختلف با ملاحظات اینچنینی مواجه هستند و برایشـان اهمیت بالایی دارد، چه رسـد به اینکه بخواهنـد پول و سـرمایه خـود را وارد کشوری کنند که گرفتار تحریم است.

تا چند سال پیش بانک جهانی گزارشی را منتشر می کرد کـه در آن بـه وضعیـت و شـرایط محیط کسـب‌وکار در کشورهای مختلف می‌پرداخت. البته نسخه ویرایش‌شده و به‌روز آن در سـال آینده نیز منتشر خواهد شد. براساس این گزارش شرایط حاکم بر سـرمایه‌گذاری در یک کشور مورد بررسی قرار می‌گیرد. همچنین به این موضوع توجه ویژه می‌شود که یک سـرمایه‌گذار چقدر باید هزینه کند و زمان بگذارد تا به سود مورد نیاز دست یابد.

• ایران از این حیث چه جایگاهی دارد؟

در آخرین گزارش‌های منتشـر شـده از وضعیت و شرایط محیط کسـب‌وکار، ایران از ایـن نظر در رتبـه ۱۲۸ و در گزارشی دیگر در رتبه ۱۳۵ قرار داشته است. ۱۰ شاخص اصلی که هریک با زیرشـاخه‌هایی همراه هسـتند شامل وضعیت صـدور مجوزهـا، دریافت مالیات، دسترسـی به انرژی، مسائل حقوقی و قضایی، تأمین مالی-بانکی، قانون کار، اخراج کردن، انحلال شـرکت‌ها و غیره از موضوعات مهمی محسوب می‌شـوند که برای و کسب‌وکار مهم بوده و در گزارش‌های مذکـور نیز مورد نظر قـرار می‌گیرند. اما وقتی که ایران در میان حدود ۱۸۰ کشـور به رتبه ۱۲۵ یا ۱۳۵ می‌رسد به این معنی است که رتبه قابل‌توجه و جذابی برای سـرمایه‌گذار نداریم. هنگامی که یک سـرمایه‌گذار می‌بیند ایران حتی در میان حدود ۱۸ کشـور منطقه رتبه پانزدهم را دارد مشخص است که کشـورهای دیگر از نظر سرمایه‌گذاری جذابیت بیشتری برای او دارند.

• تحریم‌ها و سـایر موضوعات و مسـائل مرتبـط با آن تا چه انـدازه در این وضعیـت (از حیث وضعیـت تجارت و سرمایه‌گذاری خارجی) مؤثر است؟

موضوع دیگری کـه برای سـرمایه‌گذاری خارجی اهمیت بالایی دارد این است که ما قوانین مربوط به پولشویی را در کشـور داریم، اما هنوز به (FATF) به‌عنوان یک مقاوله‌نامه بین‌المللـی در ارتباط با مبارزه با پولشـویی و تأمین مالی تروریسم نپیوسته‌ایم. کشـورهای مختلفی طی سال‌های گذشـته به (FATF) پیوسـته‌اند مانند ترکیه که تا چندی پیش در وضعیت خاکستری قرار داشت و در حال حاضر از لیست خاکستری خارج شده است. ایران نیز برای آن که این مسئله را بپذیرد باید ببیند مسائل و منافع ملی کشور در چه چیزی مستتر است. به نظر می‌رسد که باید در برخی مواقع حساب و کتاب دقیق‌تری داشته باشیم. همچنین ضرورت دارد به این نکته دقت بیشتری شود که در موضوع (FATF) دقیقاً چه چیزی می‌دهیم و چه چیزی دریافت می کنیم؟ اینکه بر مبنای سـلیقه بگوییم اگر بـه (FATF) بپیوندیم به کشـور آسیب وارد می‌شـود، امری احساسـی است نه عقلانی. باید ببینیم با نپذیرفتن (FATF) چه فرصت‌هایی در کشـور از بین رفته و با پذیرفتن آن چـه فرصت‌هایی به دسـت خواهیم آورد؟ همچنین دقت به این نکته اهمیت دارد که چرا همه کشـورها به غیـر از چند کشـور معدود به (FATF) پیوسـته‌اند و مـا همچنان بـرای پذیرش این مقاوله‌نامه بین‌المللی مقاومت می کنیم؟

کشـورچین در بسـیاری از نقـاط جهـان در حـال سـرمایه‌گذاری اسـت. در این میان بسـیاری از منابع ما که عمدتاً حاصل فروش نفت اسـت در چین وجود دارد و پول‌مان در این کشور بلوکه شده و پول و کالا نمی‌تواند به ایران برگردد؛ چراکه معضلاتی از جنس تحریم و نپذیرفتن (FATF) داریم. سیسـتم بانکی در ایران بـه همین دلیل نمی‌تواند کار کند و نقل و انتقال ارز را انجام دهد.

در نهایت به ما اعلام می‌شـود که می‌توانید از این شرکت خاص، یک کالای خاص را بـا یک قیمت خاص خریداری کنید، اما وقتی که نگاه می کنیم متوجه می‌شویم نه کالای مورد نظـر و کیفیت آن باب سـلیقه ما ایرانی‌هاسـت و نه قیمت مناسبی دارد.

این وضعیت مسـاوی با بازگشـت به قرن‌های گذشـته و مبادله کالا بـه کالا و حتـی بدتر از آن اسـت. حداقل در مبادله کالا به کالا با دادن کالای خود می‌توانید هر جنس و کالای دیگری که نیاز دارید و در بازار موجود است را تهیه و خریداری کنید، اما در وضعیت کنونی با انحصار فروشنده مواجه هستیم. بر همین اسـاس مجبوریم از چند کشور و چند کالا با کیفیت و قیمت مشخص خریداری کنیم. مردم هم مجبورند از آن‌ها استفاده کنند چون ما نمی‌توانیم جز آن کالاها چیز دیگری بخریم.

یکی از سختی‌هایی که شـرایط کنونی تحریم و (FATF) برای کشور به وجود آورده این است که در گذشته بخشی از پول یـک کالا را پرداخت می کردیم و وقتـی که آن کالا وارد کشور می‌شد و مورد اسـتفاده قرار می‌گرفت، پول آن را به‌صورت کامل می‌دادیم. در حال حاضر مجبوریم پای کشـتی و کالا، پول آن را به‌صورت نقد پرداخت کنیم. در حال حاضر به جایی رسیده‌ایم که تا پول را به‌صورت کامل پرداخت نکنیم، جنس را حرکت نمی‌دهند. به این خاطر که ریسـک آوردن کالا به ایران بالاتریـن میزان ممکن در حمل‌ونقل و لجستیک دنیا را دارد. بنابراین باید از خودمان بپرسـیم که به چه قیمتی این کارها را انجام می‌دهیم و با تصویـب شـدن (FATF) مخالفت می کنیم؟ بایـد به این مسـئله توجه کنیم که تنها راه ما این اسـت کـه اعتماد و اعتبار بین‌المللی را به کشور برگردانیم.

• در حال حاضر شاهدیم که میزان سرمایه‌گذاری چین در عربسـتان ۳۷ برابر و در امارات ۳۱ برابر ایران است. همچنین سرمایه‌گذاری این کشور طی سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۲ در عربسـتان، ۲۲٫۵ میلیـارد دلار بوده، حال آنکه میـزان سـرمایه‌گذاری چین در ایران بـه زحمت از نیم میلیون دلار فراتر می‌رود. به نظر شـما علت را کجا می‌توان یافت؟

با نگاه به مسیر جدید جاده ابریشم متوجه می‌شویم که به هر قیمتی می‌خواهند ایران را دور بزنند و حتی از تونل‌های دریایی بهره می‌گیرند که از ایران تردد نکنند. اسـتفاده از جاده ابریشـم با عبور از ایران، هزینه بسـیار کمتری برای تاجران کشـورهای مختلف دارد، با این وجود تجار شرایط دیگر را می‌بینند. بنابراین حاضرند مسیرهای طولانی‌تر و پرهزینه‌تری را بپیمایند اما از ایران رد نشوند. هزینه‌هایی که به ما بابت نقل‌وانتقال پول، تحریم‌ها، ریسک سرمایه‌گذاری و غیره تحمیـل می‌شـود، جذابیت سـرمایه‌گذاری و ورود سرمایه به ایران را به‌شدت کاهش داده است.

البته هند هم می‌خواسـت در چابهار سرمایه‌گذاری کند و قرار بود با سـرمایه‌گذاری هنگفتی این بنـدر را در کنار بندر پاکستان به یک منطقه مناسب و هاب سرمایه‌گذاری و تجارت بین‌المللی تبدیـل کند، اما به دلیـل تحریم‌ها شاهدیم که این قرارداد نیز به جایی نرسید.